

**הנחיות לחישוב עלות שולית של אספקת המצרך לקמעונאי גדול,
כמשמעו בסעיף 8 לחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014**

סעיף 8(א) בחוק קידום התחרות בענף המזון, תשע"ד-2014 (להלן: "חוק המזון") קובע איסור על הסדרים שעניינם תמחור אסור.

בהתאם להוראות סעיף 8(א)(1) לחוק המזון, תמחור אסור הוא מכירת חלק מיחידות המצרך, או מכירת חלק מיחידות המצרכים בסל מצרכים, במחיר נמוך מהעלות השולית של אספקת המצרך לקמעונאי הגדול.

המונח "עלות שולית של אספקת מצרך" מוגדר לעניין סעיף 8 לחוק המזון כך: "השינוי בעלות הכוללת של ייצור או של רכישת מצרך, שיווקו והפצתו על ידי הספק, כתוצאה מאספקת יחידה נוספת של המצרך על ידי הספק".

על מנת להקל את נטל החישוב ולאפשר מידה של וודאות לספקים הגדולים בבואם לקבוע את תמחור המצרכים ובהתחשב בתכליתו של סעיף 8 לחוק המזון, לצורך אומדן העלות השולית לעניין סעיף 8 לחוק המזון יילקחו בחשבון העלויות הבאות:

ספק גדול שהינו יצרן המצרך – עלות חומרי הגלם ועלות חומרי האריזה המשמשים לייצור יחידת מצרך אחת.

ספק גדול שהינו יבואן או מפיץ – עלות הרכישה של יחידת מצרך אחת על ידי הספק לרבות מכסים והיטלי יבוא ככל שקיימים וכן עלויות המפורטות בסעיף 133(א)(5) לפקודת המכס [נוסח חדש].

על אף האמור לעיל, לעניין הוראות סעיף 8 לחוק המזון, על סף המועד בו תוקף המצרך פג, ניתן להתייחס לעלות השולית של מצרך זה כעלות אפס. למען הסר ספק, "מועד בו תוקף המצרך פג" הוא המועד האחרון לשיווק או לשימוש, המסומן על גבי המצרך, לפי העניין.

יודגש כי אופן החישוב האמור מתייחס לחישוב העלות השולית לעניין סעיף 8 לחוק המזון בלבד, ואין ללמוד מן האמור במסמך זה בנוגע לאופן חישוב העלות השולית במקרים אחרים.

ירושלים, י' כסלו תשע"ה

2 לדצמבר 2014